

Mefarshim

Rashi, [R. Shlomo <u>Yitzchaki,</u> born in Troyes, Northern France, 1040-1105]

Ramban [R. Moshe b. Nachman, b. Gerona, Spain, d. Israel, 1194-1270]

Ralbag [R. Levi ben Gershom, France 1288-1344]

Abarbanel [R. Don Yitzchak b. R. Yehuda Abrabanel, born in Lisbon, died in in Venice, 1437- 1508]

Radak, [R. David Kimchi, Narbonne, Provence, 1160– 1235]

Malbim, [R. Meir Leibush ben Yechiel Michel Wisser, Kiev, Ukraine, 1809-1879]

Rav Yehoshua Bachrach Podlesie, Bełchatów County, Łódż Voivodeship, Poland -Haifa, Israel 1914-2002 in

Unit 1.1: David's Reaction to Shaul's Death

The Survivor

WHAT HAS CAUGHT HIM NOW?

1. Ralbag, 1:9

כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי. הרצון בזה לפי מה שאחשוב שהלבוש שהיה לבוש היה משובץ להוסיף לו חוזק באופן שלא יוכל החרב לחתכו בקלות ואמר שאול שהחנית שנפל עליו אחז לו השבץ ולזה לא היה יכול לעבור לדקרו וכאשר אמר שהוא חי עדיין ובקש ממנו שימיתהו שלא יתעללו הערלים בו:

2. Malbim 1:9

אחזני השבץ שהוא רעדת המות, ובכל זה

3. Radak 1:9

כי אחזני השבץ. שם חולי אולי יקרה לאדם מחמת מכת חרב ותרגם יונתן ארי אחדני רתיתא, ובדרש עון נוב עיר הכהנים הלובשים כתנת תשבץ שהרגתי וי"מ הפרשים לובשים תשבץ כמו שאומר ובעלי הפרשים הדביקוהו:

WHO IS HE?

4. Rashi 1:1

והנה איש בא מן המחנה. יש בפסיקתא שזה דואג ואינו מיושב על לבי:

WHY DID DAVID RIP HIS CLOTHES?

5. Radak 1:11

ויחזק דוד בבגדיו. מכאן למדו רבותינו ז"ל שחייב אדם לקרוע על נשיא ועל אב ב"ד שאול זה נשיא ויהונתן זה אב ב"ד וכן על רוב צבור כמו שנאמר ועל עם ה' ועל בית ישראל ולמדו לפי שפרט אותם משמע שעל כל אחד ואחד מהם חייב לקרוע וכתב בבגדו שאין אדם חייב לקרוע אלא עליון וקרי בבגדיו כי דוד קרעם כלם כי קרע על שאול לבדו וקרע על יהונתן וקרע על עם ה':

David Kills the Young Man

DIDN'T DAVID ALREADY ASK HIM FROM WHERE HE CAME AND HE TOLD DAVID 'AMALEKI'?

6. Abarbanel 1:13

[12] והנה דוד שאל את הנער "אי מזה אתה"? ואין פירושו מאיזה עם היה, כי כבר אמר שהיה עמלקי 65; ולא מאיזה מקום מעמלק - כמו שחשב רד"ק - אבל חשב דוד שהנער הזה עם היותו עמלקי, היה משרת איש מזרע אחר, כמו שהיה הנער אשר הביאו אל גדוד עמלק שהיה איש מצרי ומשרת 665 איש עמלקי 66, וזהו אמרו "אי מזה אתה"? ר"ל מאיזה אדם אתה, כי ראהו נער וחשב שהיה משרת ומשמש לאדם אחר, והוא השיבו "בן איש גר עמלקי אנכי", ר"ל שלא היה משרת אדם אחר, ולא היה לו אדון, כי היה עם אביו ועמו הלך למלחמה, ולזה נתייחס אל אביו ואמר "בן איש גר עמלקי אנכי", ר"ל עמלקי שנתגייר 66. והנה בראשונה לא אמר שהוא גר, אבל אמר "עמלקי אנכי", אולי מאשר ראה את דוד חוקר מאד בדבר שינה האמת ואמר שהוא גר, עם היותו כזב.

DIDN'T SHAUL GIVE HIM PERMISSION?

7. Ralbag 1:14

<u>יש לתמוה</u> מדוע צוה דוד להרגו והנה עשה זה ברצון שאול ובקשתו, <u>אלא שהתשובה בזה</u> איננה ממה שיקשה וזה שהאומר לחברו חבול בי וחבל בו כמו שהתבאר בגמרא כ"ש בהמתת המלך ואין מצות המלך ממה שתפטרהו בזה כי דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעין והנה הזהירה תורה על דבר ההמתה כ"ש על המתת המלכים ואעפ"י שלא היו שם עדים והיה מרשיע את עצמו והיה מפני זה פטור בדיו

WHY DID DAVID KILL HIM?

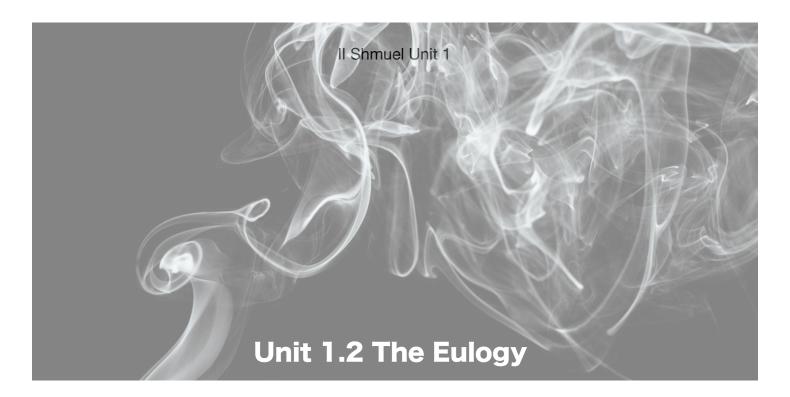
8. Ralbag, ad loc.

הנה עשה דוד זה להוראת שעה שלא יקלו האנשים לשלוח ידם במלכות ולזאת הסבה בעינה נזהר משלוח יד בשאול כשהיה במערה ואעפ"י שהיה רודפו והיה מותר להרגו, וידמה שזה הנער המבשר לא היה גר צדק ואעפ"י שאמר בן איש גר עמלקי כבר אמר זה להורות שאינו עמלקי באמת אבל אביו התגורר בארץ עמלק וזאת היתה תשובתו לדוד כי כבר ידע דוד מפיו כי עמלקי הוא אבל שאל לו על המקום שהיה חונה בו והוא השיב כי בעבור המקום נקרא עמלקי לא שהיה ממשפחת עמלק:

CLOSING THE CIRCLE

9. Daat mikra, Summary of the Section, R. Yehuda Kiel

שּוּבוּ שֶׁל דָּנִד ׳ְמֵהַפּוֹת אֶת הָצְסָכֵּלְ ְהַהּוּצָאָה זְהוֹבֵג שֶׁל הַנֵּצר הָצְסְלָחְי צֵל שֶׁפָּגַע בְּמְשִׁיחַ ה׳ — שְׁאוּל, פּוֹתַחַ מֵעְבָּל חָדָשׁ בְּחַיִּיוּ שֶׁל דָּנִד. מֵפֶּלֶת שָׁאוּל נְגְּזְרָה צֵקֶב בְּשְׁלוֹנוֹתִיוּ בְּמְלְחֲמוֹתִיוּ עִם הַפְּלִשְׁתִּים (שֶׁלֹא הַמְפִּלְתְּ וּלְפָּרְבָּ נְצָנֵשׁ שֶׁבָּא מוֹתוֹ צֵל יְדֵי הַפְּלִשְׁתִּים וְמֵמֶל מַלְכוּתוֹ נְלְקָח מְמֶּנוּ צֵּל יְדִי הַפְּלִשְׁתִּים וְמֵמֶל מַלְכוּתוֹ נְלְחָם מְמֶנוּ צֵּלְיְדִי צְּמְלֵלְם שְׁאוּל בַּפְּלִשְׁתִּים נְלְחָם דָּוֹרִיגָּת הָשְּנִת הָצְּמָלֵק. וְדָוִד בְּעָמֵלֵק. וְדָוִד הְשְׁלִים אֶת מִלְחַה בְּעָמְלֵק בָּהַרִיגַת הָצְמָלֵקי, שֶׁהַבִּיא לוֹ אֶת נְזְרוֹ שֶׁל שָׁאוּל. אֶת הָאוֹיֵב הַשִּׁנִי — הַּלְיחִם שְׁעִנִּת הְצְּלִית לְאָחַר בְּבּוּשׁ יְרוּשְׁלַיִם (לקמן פרקים ה, ח) — וּבָוֶה יְבַפֵּס אָת מַלְכוּתוֹ וִיתְן אֶת בָּל הָצִּוּתִים שֶׁעְנֵּת שְׁאוּל.

Questions

WHAT IS SEFER HAYASHAR?

10. Yehoshua 10:13

וַיִּדֹם הַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ עָמָד עַד יִקֹם גּוֹי אֹיְבָיו **הַלֹא הִיא כְתוּבָה עַל סֵבֶּר הַיָּשָׁר** וַיִּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמֵיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כְּיוֹם תּמים.

And the sun stood still, and the moon stayed, Until the nation had avenged themselves of their enemies. Is not this written in the book of Jashar? And the sun stayed in the midst of heaven, and hasted not to go down about a whole day.

11. Rashi, Yehoshua 10:13

הלא היא כתובה . דבר זה נכתב בתורה שאמר לו יעקב ליוסף

(בראשית מח יט) : זרעו של אפרים יהיה מלא וגו' , אימתי , ביום שעמדה חמה ליהושע , נתמלא כל העולם שמעו של יהושע , ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבא כיום תמים :

12. Mikra Gesher Encyclopedia

ספר הַיּשַׁר

שם של ספר שירה עתיק שאבד, ונכתבו בו עלילות גבורה ושירי גבורה של בני ישראל הספר נזכר רק פעמיים בתנ"ך :יהושע י' 13-12: ...שמואל ב, א' 18-17: ..

WHY ARE THE BNEI YEHUDA BEING TAUGHT ARCHERY? WASN'T SHAUL FROM BINYAMIN?

13. Metuzdos, II Shmuel 1:18

הנה כתובה . הלא הדבר ההוא הנה כתובה על ספר הישר , והוא התורה שנאמר בה (בראשית מט ח) : יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך וגו' , ונאמר (דברים לג ז) : ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה , וכן היה , כי דוד הכניעם , וגם מלכי יהודה אחריו :

14. Radak, ad loc

איך היה זוכר בקינת שאול ויהונתן בני יהודה שהיו כנגד מלכותו של שאול אבל פירושו ויאמר ללמד בני יהודה קשת קודם שהחל לקונן עליהם אמר לאנשיו אל תתיאשו מן הטובה ואל ירך לבבכם במות

שאול ויהונתן כי קשת המלחמה ביד בני יהודה ולהם היא הגבורה והנה היא כתובה בספר הישר והוא ספר התורה וכת"י על ספרא דאוריתא שכתוב בה ידך בעורף אויביך וכתיב כרע שכב כארי וכן בברכת משה רבינו גם כו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה ובידם יכנעו פלשתים

15. Malbim, ad loc.

ללמד את בני יהודה קשת כבר בארנו (ביהושע סי' י') מש''ש שמש בגבעון דום הלא היא כתובה על ספר הישר, שכיון על הספר הנזכר בפרשת כי תשא, שאמר שם (שמות ל''ד) כתוב לך כל הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית, והם הדברים הנזכר שם למעלה הנה אנכי כורת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות וכו' השמר לך פן תכרות ברית ליושב הארץ וכו', שהבטיחם הקב''ה לגרש מפניהם ז' עממין כמ''ש שם הנני גורש מפניך את האמורי וכו' בתנאי שלא יכרתו עמהם ברית והבטיחם שיהיה זה בדרך הנסיי עד שלא יצטרכו לקשת ומלחמה כמו שהיה במלחמת גבעון, שעל זה אמר נגד כל עמך אעשה נפלאות, ובאר בספר שופטים שעל ידי שלא שמרו ישראל את התנאי הזה הכתוב בספר הישר (שהוא הפ' הנ''ל בכי תשא) הוצרכו למלחמה, וה' הניח מן העמים שלא כבשום כמ''ש (שם ג) ואלה הגוים אשר הניח ה' לנסות בם את ישראל רק למען דעת דורות הבאים ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעו, חמשת סרני פלשתים וכו', מבואר שפלשתים נשארו אז למען יצטרכו ישראל ללמוד קשת. יען שלא שמרו את התנאי הכתוב בספר הישר, וזה שכתוב בקינתו

WHAT DOES THE WORD 'TZVI' MEAN HEAR? DOESN'T SOUND SO MUCH LIKE A DEAR.

16. Metzudos 1:19

כאומר ; אולם עתה עת לקונן במר נפש לומר: הצבי ישראל, רצה לומר: את ארץ ישראל החמודה, וכי ראוי שיהיה חלל על במותיך הם הרי גלבוע, ואיך נפלו שם גבורים, ורצה לומר: הלא אף החלשים יתחזקו בעמדם על ההר, ועל במותיך נפלו אף הגבורים:

WHY NO RAIN TO THE MOUNTAIN OF GILBOA?

17. Malbim 1:21

מגן שאול בלי משוח בשמן, מגן הבלתי משוח בשמן, רצה לומר לא מגן של עור רק מגן של זכות ומעשים טובים נגעל, כי לא הועיל להם זכותו, אין זה כי אם נסתלק השפע מלמעלה :

18. Macbeth, II:4

ROSS

Ha, good father,

Thou seest the heavens, as troubled with man's act,

Threatens his bloody stage. By th' clock 'tis day, And yet dark night strangles the travelling lamp. Is 't night's predominance or the day's shame That darkness does the face of Earth entomb When living light should kiss it?

OLD MAN

'Tis unnatural,

Even like the deed that's done. On Tuesday last, A falcon, tow'ring in her pride of place, Was by a mousing owl hawked at and killed.

WHAT DOES IT MEAN NOT TO SEPARATE IN YOUR DEATH?

19. Radak 1:23

לא נפרדו. ת"י לא איתפרשו מעמהון כלומר אף על פי שהיו יודעים מותם במלחמה לא נפרדו מעם ה' ולא נעצרו ולא נסו מו המלחמה ויתכו פירושו לא נפרדו זה מזה כי כאחד מתו כמו שהיו בחייהם נאהבים זה לזה:

20. Ralbag 1:23

ובמותם לא נפרדו. אמר זה מפני מותם יחד במלחמה:

WHY IS THE SUCCESS IN LIFE SEEM TO BE CAPTURED IN THE WAY THE WOMEN RESPOND -THE PHILISTINE ONES NOT SCOFFING AND THE ISRAELITE ONES MOURNING OVER SHAUL? 21. Ralbag 1:24

בנות ישראל אל שאול בכינה. אמר זה כי מרוב הצלחתו על הפלשתים היו ישראל בשלוה בימיו ולא שללו אותם אויביהם בימיו ולזה היה זה אל שילבשו בנות ישראל שני עם עדנים ויעלו

WHAT DOES IT MEAN THAT YONATAN'S LOVE WAS MORE THAN THE LOVE OF WOMEN?

"David is Super Gay", Meig Dickson 22. Mishna, Avos 5:16

(טז) כַּל אַהַבָּה שַׁהִיא תָלנִיה בָדַבַּר, בַּטֻל דָּבַר, בָּטֻלָה אַהַבַּה. וְשַׁאִינַהּ תַּלנִיה בִדַבַר, אַינַהּ ּבְּטֶלָה לְעוֹלַם. אֵיזוֹ הִיא אַהֲבָה הַתִּלּוּיָה בְדַבַר, זוֹ אַהֲבַת אַמְנוֹן וְתַמַר. וְשֵׁאֵינַהּ תִּלוּיַה בדבר. זו אהבת דוד ויהונתו:

(16) Any love that is dependent on something, when that thing perishes, the love perishes. But [a love] that is not dependent on something, does not ever perish. What's [an example of] a love that is dependent on something? That's the love of Amnon and Tamar. And [a love] that is not dependent on something? That's the love of David and Jonathan.

23. Rambam, ad loc.

פירוש אלו הדברים כך הוא אתה יודע שאלו הסבות הגשמיות יבטלו ויסורו ויתחייב סור המתחדש בסור סבתו ומפני זה כשתהיה סבת האהבה ענין אלהי והוא המדע האמיתי האהבה ההיא אי אפשר שתסור לעולם מפני שסבתה מתמדת המציאות:

Impact on Liturgy

Ayl mö-lay ra-chamim, sho-chayn אל מלא רחמים שוכן ba-m'romim, ham-tzay m'nuchö במרומים המצא מנוחה n'chonöh al kan-fey hash-chinöh, נכונה על כנפי השכינה b'ma-alos k'doshim ut'horim במעלות קדושים וּטָהוֹרים k'zohar hö-röki-a maz-hirim, es בָּזֹהֵר הַרָקִיעַ מַזְהִירִים, אֵת nish-mas (mention his Hebrew name and נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני ב that of his father) she-hölach l'olömo, שַׁהַלָּה לְעוֹלְמוֹ, ba-avur she-nöd'vu tz'dököh בַּעַבוּר שֶׁנָדְבוּ צָּדַקָה b'ad haz-köras nish-möso, b'gan בְּעֵד הַזְכָּרַת נִשְׁמַתוֹ, בִּגַן ay-den t'hay m'nuchö-so, lö-chayn עֵדֶן הְהֵא מְנוּחָתוֹ, לַכֵן ba-al hö-racha-mim yas-tiray-hu בעל הרחמים יסתירהו b'sayser k'nöföv l'olö-mim, v'yıtz-ror בַּסְתַר כַּנְפֵיו לעוֹלְמִים, וְיַצֵּרר bitz'ror hacha-yim es nish-möso, בָּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמַתוֹ, adonöy hu nacha-löso, v'yönu-ach יִיָּ הוֹא נַחֲלָתוֹ, וַיְנוּחַ al mish-kövo b'shölom, על משכבו בשלום,

v'no-mar ömayn. :ונאמר אמן

אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמיו העצומים הוא יפקד ברחמים החסידים והישרים וְהַתְּמִימִים. קָהָלות הַקְדֵשׁ שֶׁמַּסְרוּ נַפְשַׁם עַל קדשַת הַשָּׁם. הַנָּאָהַבִּים וְהַנָּעִימִים בָּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתֵם לֹא נָפְרָדוּ. מִנְשַׁרִים קַלּוּ מֵאַרַיוֹת **גַּבֶּרוּ** לַעַשות רְצון קונָם וְחֵפֵץ צוּרַם. יָזִכְּרֵם אֱלהֱינוּ לָטובָה עם שְאַר צַדִּיקֵי עולַם. וְיָקום נקמת דם עבדיו השפור.

6 of 12

עדי זהב על לבושו

Two accounts of Death of Shaul

Account One

24. I Shmuel 31:1-7

א וּפְלִשְׁתִּים, נִלְחָמִים בְּיִשְׁרָאֵל; וַיָּנֶסוּ אַנְשֵׁי יִשְּׁרָאֵל, מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים, וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים, בְּהַר הַגּּלְבּעַ. ב וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים, אֶת-שָׁאוּל וְאֶת-בָּנָיו; וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים, אֶת-יְהוֹנָתֶן וְאֶת-אֲבִינֶדָב וְאֶת-מֵלְכִּשׁוּעַ--בְּנֵי שָׁאוּל. נִיּכִּוּ פְּלִשְׁתִּים, אֶת-יְהוֹנֶתֶן וְאֶת-אֲבִינֶדָב וְאֶת-מֵהְמִּוֹרִים. ד וַיֹּאמֶר שְׁאוּל ג וַתִּכְבָּד הַמִּלְחָמָה אֶל-שָׁאוּל, וַיִּמְצָאֻהוּ הַמִּוֹרִים אֲנָשִׁים בַּקּשֶׁת; וַיְּחֶל מְאֹד, מֵהַמּוֹרִים. ד וַיּאֹמֶר שְׁאוּל לְנִשְׁא כַלָיו, כִּי לְנִשְׁא כַלָיו, כִּי לְנִשְׁא כַלָיו, כִּי מָת שְׁאוּל; וַיִּפְּל גַּם-הוּא עַל-חַרְבּוֹ, יָרָא מְאֹד; וַיּקּח שְׁאוּל אֶת-הַחֶרֶב, וַיִּפֹּל עֲלֶיהָ. ה וַיִּרְא נֹשֵׁא-כַלָיו, כִּי מֵת שְׁאוּל; וַיִּפֹּל גַּם-הוּא עַל-חַרְבּוֹ, וְיִמְת עְמוֹ. וּ וַיִּמְת שְׁאוּל וּשְׁלשֶׁת בָּנָיו וְנִשֵּא כַלָיו גַּם כָּל-אֲנָשִׁיו, בַּיּוֹם הַהוּא--יַחְדָּו. ז וַיִּרְאוּ אַנְשִׁי-יִשְׂרָאֵל וְיִבְּתְר עִמוֹ. ו וַיִּמְת שְׁאוּל וּשְׁלשֶׁת בְּנָיו וְנִשֵּא כַלָיו גַּם כָּל-אֲנָשִׁיו, בַּיּוֹם הַהוּא--יַחְדָּו. ז וַיִּבְאוּ אֶבְשִׁי-יִשְּרָאל, וְכִי-מֵתוּ, שְׁאוּל וּבְּנָיו; וַיִּעְזבוּ אֶת-הָעְרִים, וְשִּרְבִים הָאַנְיִי יִשְּרָאל, וְכִי-מֵתוּ, שְׁאוּל וּבְּלָת הְּעָבָר הַיְּבָבְר הַעְבָּר הָעַבֶּר הַיִּבְבָּר הָעְבָּין וְנִשֵּא כַלְיו גַּשֹׁי יִשְּׂרָאל, וְכִי-מֵתוּ, שְׁאוּל וּבְּנָיו; וַיִּעְזבוּ אָת-הָעְרִים, וַיִּשְׁבוּ בָּהָוּי בְּהָוּ יִשְּרְצִין וְנִישִׁי וִשְּׁרְבִין מְנִיל בִים בְּנִים וְנִשְּבּי וּשְּבְּרִים, וְיִבְּמִוּ בְּיִבּיוֹי וַנִישְׁים בְּנִיים בְּיִבּלְיתִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבּל בִּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּים בְּיִבּים בְּחָם בְּיִבּים בְּחָבּים בּּבֹים בְּיבּים בְּיבּים בּים בּילוּים, בְּיבִים בְּעְבִים בְיוּבְיוּים בְּיוּים בְּיבּים בְּיִבּים בְּיוֹים בְּבִים בְּעְם

1 Now the Philistines fought against Israel, and the men of Israel fled from before the Philistines, and fell down slain in mount Gilboa. 2 And the Philistines followed hard upon Saul and upon his sons; and the Philistines slew Jonathan, and Abinadab, and Malchishua, the sons of Saul. 3 And the battle went sore against Saul, and the archers overtook him; and he was in great anguish by reason of the archers. 4 Then said Saul to his armour-bearer: 'Draw thy sword, and thrust me through therewith; lest these uncircumcised come and thrust me through, and make a mock of me.' But his armour-bearer would not; for he was sore afraid. Therefore Saul took his sword, and fell upon it. 5 And when his armour-bearer saw that Saul was dead, he likewise fell upon his sword, and died with him. 6 So Saul died, and his three sons, and his armour-bearer, and all his men, that same day together. 7 And when the men of Israel that were on the other side of the valley, and they that were beyond the Jordan, saw that the men of Israel fled, and that Saul and his sons were dead, they forsook the cities, and fled; and the Philistines came and dwelt in them.

Account Two

25. II Shmuel 1:6-10

ו וַיֹּאמֶר הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ, נִקְרֹא נִקְרֵיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ, וְהָנֵּה שָׁאוּל, נִשְׁעָן עַל-חֲנִיתוֹ; וְהָנֵּה הָרֶכֶב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים, הִדְבָּקָהוּ. ז וַיִּפֶּן אַחֲרָיו, וַיִּרְאֵנִי; וַיִּקְרָא אֵלַי, וָאֹמֵר הָנֵּנִי. ח וַיֹּאמֶר לִי, מִי-אָתָּה; ויאמר (וָאֹמֵר) אֵלָיו, עֲמָלֵקִי אָנֹכִי. ט וַיֹּאמֶר אֵלַי, עֲמָד-נָא עָלַי וּמֹתְתֵנִי--כִּי אֲחָזַנִי, הַשָּׁבָץ: כִּי-כָל-עוֹד נַפְשִׁי, בִּי. י וָאֶעֱמֹד עָלָיו, וַאֲמֹתְתֵהוּ--כִּי יָדַעְתִּי, כִּי לֹא יִחְיֶה אַחֲרֵי נִפְלוֹ; וָאֶקֶּח הַנֵּזֶר אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁוֹ, וְאֶצְעָדְה אֲשֶׁר עַל-זְרֹעוֹ, וָאֲבִיאֵם אֶל-אֲדֹנִי, הֵנָּה.

6 And the young man that told him said: 'As I happened by chance upon mount Gilboa, behold, Saul leaned upon his spear; and, lo, the chariots and the horsemen pressed hard upon him. 7 And when he looked behind him, he saw me, and called unto me. And I answered: Here am I. 8 And he said unto me: Who art thou? And I answered him: I am an Amalekite. 9 And he said unto me: Stand, I pray thee, beside me, and slay me, for the agony hath taken hold of me; because my life is just yet in me. 10 So I stood

beside him, and slew him, because I was sure that he could not live after that he was fallen; and I took the crown that was upon his head, and the bracelet that was on his arm, and have brought them hither unto my lord.'

Reconciling the Accounts

26. Radak, I Shmuel 31:5

כי מת שאול. קרוב למיתה כמו בצאת נפשה כי מתה כי לא מת עדיין עד שהמיתו העמלקי כמו שאמר הוא בבשורתו לדוד ואפשר כי כזב העמלקי כי לא המיתו הוא אלא מצאו מת אחר שנפל על חרבו ולמצוא חן בעיני דוד לפי מחשבתו אמר כן

Tanach's Approach

27. I Divrei Hayamim 10:1

א וּפְלִשְׁתִּים, נְלְחֲמוּ בִישְׂרָאֵל; וַיָּנֶס אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים, וַיִּפְלוּ חֲלָלִים בְּהַר גִּלְבִּישׁרִים, אַחֲרֵי שָׁאוּל וְאַחֲרֵי בָנָיו; וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים, אֶת-יוֹנָתָן וְאֶת-אֲבִינָדָב וְאֶת-מֵלְכִּישׁוּעַ--בְּנֵי שְׁאוּל וְאַחֲרֵי בָנָיו; וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים, אֶת-יוֹנָתָן וְאֶת-אֲבִינָדָב וְאֶת-מֵלְכִּישׁוּעַ--בְּנֵי בָּה, פֶּן-יָבֹאוּ הַמֵּלִים הָאֵלֶה וְהִתְעַלְלוּ-בִי, וְלֹא אָבָה נֹשֵׁא כַלָיו, כִּי יָרֵא אֶל-נֹשֵׁא כֵלָיו שְׁלוּ חַרְבְּדָ וְדְקְרֵנִי בָּהּ, פֶּן-יָבֹאוּ הָעֲרָלִים הָאֵלֶה וְהִתְעַלְלוּ-בִי, וְלֹא אָבָה נֹשֵׁא כַלָיו, כִּי יָרֵא מְאֹד; {ס} וַיִּקֹּח שְׁאוּל אֶת-הַחֶּרֶב, וַיִּפֹּל עֻלֶיהָ. ה וַיִּרְא נֹשֵׂא-כַלָיו, כִּי מֵת שְׁאוּל; וַיִּפֹּל גַם-הוּא עַל-הַחֶרֶב, וְיִבֹּאוּ בְּנִיוּ, וְכָל-בִּיתוֹ יַחְדָּן מְתוּ. ז וַיִּלְאוּל וּבְּלָיאַ אְשִׁר-בְּעֵמֶק, נִיִּבְאוּ בְּלָיה, שְׁאוּל וּבְּלְשְׁתִּם, נָיָנְסוּ, וַיִּבְאוּ בְּלִשְׁתִּם, וַיִּשְׁבוּ בָּהָם. {ס} ח וַיִּהְי, מִמְּחֲלָת, נְיִבּאוּ שָׁרִּב, לְנִיּשׁר בְּנִיוּ, וַיְשְׁבוּ בְּנִיוּ, וַיְשַׁבוּ בְּהָר, בְּיִלְאוּ תְּם בְּנִיוּ, וַיְשִׁאוּת בְּנִיוּ, וֹיְשְׁאוּל וְאָת-בְּנָיו, וִיְשְׁאוּת בְּנִיוּ, וַיְשְׁלְחוּ בְאָרִץ, וְיִבְשׁה אָת-בְּנָיוֹ, וְיִשְׁלְחוּ בְאָרִץ, בְּלִשְׁתְּים סְבִיב, לְבַשֵּׁר אֶת-עֲצַבֵּיהם--וְאֶת-הָשָּב. י וַיִּשִּׁמוּ, בֶּל-אִים הְבָּלִיתוֹ תָּקְעוּ, וְנִיבְלוּת הָבְּלִין, וְיִשְׁלוֹן תְשְׁבִּיל בְּעוּ בְּלְבְּעוֹ שְׁבִּעוּ בְּבִית בְּלִוּ תְשְׁבּשׁוּ בְּיִר, וְיִשְׁבִאוּוּ בְּבִילְם בְּלִים בְּחָת שְׁאוּל וְאָת גּוֹפִי בְּנִים בְּלָּבְעוּ בְּיִבְישׁוּ בְּיִבְישׁוּ בְּיִים בְּנְשְרִים בְּחָת הָעָּלוֹ אֲשְׁר מְעל בִּישׁה, וְיִבְישׁה, שְּבְּלִיתוֹ בָּבְע, וְיִבּלְבִילְ בָּית בְּבִלּע בְּעִבּית בְּבִילוּ שְּבְּעוּל בְּיִבְיתוּ בְּנִישְׁבְּבּים בְּבִית בְּבֹע בְּילְנְבְיתוּ בְּבִיתְּבְבּוּ בְּעִר בְּבִישְׁוּ בְּבְיתְּבְיוּ בְּבְיתְּבְּבְעוּ בְּיבִּים בְּבְעְתְּים בְּבִית בְּבִּעוּ בְּבִיל בְּבְיתְבּבּית בְּבִישְׁוּ בְּבְיבִים בְּבְּבְים בְּבִים בְּבְיתוּ בְּבְּבְּתְּבְּבְּבִים בְּבִּים בְּבְישְּבְּבְיוּ בְּבִים בְּבְּבְיוּ בְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְיּבְיבְּבְים בְּבִּים בְּב

1 Now the Philistines fought against Israel; and the men of Israel fled from before the Philistines, and fell down slain in mount Gilboa. 2 And the Philistines followed hard after Saul and after his sons; and the Philistines slew Jonathan, and Abinadab, and Malchi-shua, the sons of Saul. 3 And the battle went sore against Saul, and the archers overtook him; and he was in anguish by reason of the archers. 4 Then said Saul unto his armour-bearer: 'Draw thy sword, and thrust me through therewith; lest these uncircumcised come and make a mock of me.' But his armour-bearer would not; for he was sore afraid. {S} Therefore Saul took his sword, and fell upon it. 5 And when his armour-bearer saw that Saul was dead, he likewise fell upon his sword, and died. {S} 6 So Saul died, and his three sons; and all his house died together. 7 And when all the men of Israel that were in the valley saw that [Israel] fled, and that Saul and his sons were dead, they forsook their cities, and fled; and the Philistines came and dwelt in them. {S} 8 And it came to pass on the morrow, when the Philistines came to strip the slain, that they found Saul and his sons fallen in mount Gilboa. 9 And they stripped him, and took his head, and his armour, and sent into the land of the Philistines round about, to carry the tidings unto their idols, and to the people. 10 And they put his armour in the house of their gods, and fastened his head in the house of Dagon. {S} 11 And when all Jabesh-gilead heard all that the Philistines had done to Saul, 12 all the valiant men arose, and took away the body of Saul, and the bodies of his sons, and brought them to Jabesh, and buried their bones under the terebinth in Jabesh, and fasted seven days. 13 So Saul died for his transgression which he committed against the LORD, because of the word of the LORD, which he kept not; and also for that he asked counsel of a ghost, to inquire thereby, 14 and inquired not of the LORD; therefore He slew him, and turned the kingdom unto David the son of Jesse.

28. Kohelles 7:17

אַל־תִּרְשַׁע הַרְבָּה וָאַל־תִּהִי סַכַל לַמַּה תַמוּת בָּלֹא עַתַּבְ:

29. Rashi, ad loc.

לָמָה תָמוּת בָּלֹא עָתֶּדְ. כְּשָׁאוּל, שָׁנָאָמֶר: "וַיַּמֶת שַׁאוּל בָּמַעַלוֹ אֲשֶׁר מַעַל" בָּנֹב עִיר הַכֹּהָנִים וּבַעַמֶלֶק:

What is the Sin?

Sin One: Battle Against Plishtim

30. I Shmuel 13:8-14

ח וייחל (וַיּוֹחֶל) שִׁבְעַת יָמִים, לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמוּאֵל, וְלֹא-בָא שְׁמוּאֵל, הַגּלְגָּל; וַיְּפֶץ הָעָם, מֵעֶלָיו. ט וַיֹּאמֶר שְׁאוּל--הַגִּשׁוּ אֵלַי, הָעֹלָה וְהַשָּׁלָמִים; וַיִּעַל, הָעֹלָה. י וַיְהִי, כְּכַלֹּתוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה, וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל, בָּא; שַׁאוּל--הַגִּשׁוּ אֵלַי, הְעֹלָה, וְהַנָּה שְׁמוּאֵל, בָּא; וַיִּאמֶר שְׁאוּל לִפְרָאתוֹ, לְבָרְכוֹ. יא וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, מֶה עָשִּׁיתָ; וַיֹּאמֶר שְׁאוּל לִפְּרָאתוֹ, לְבַרְכוֹ. יא וַיִּאמֶר שְׁמוּאֵל, מֶה עָשִׁיתָ; וַיִּאמֶר הְיִּבְיּחִם, וּפְלִשְׁתִּים, נְאֱסְפִּים מִכְמָשׁ. יב וָאֹמֵר, עַתָּה יֵרְדוּ פְלִשְׁתִּים אַלַי הַגּלְגָּל, וּפְנֵי ה׳, לֹא חַלִּיתִי; וָאֶתְאַפַּק, וָאִעֶלֶה הָעֹלֶה. {ס} יג וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שְׁאוּל, נִסְכַּלְתָּ: לֹא שְׁמַרְתָּ, אֶת-מִמְלַכְתְּךָ אֶל-יִשְׁאוּל, עַד-עוֹלָם. יד וְעַתָּה, מַמְלַכְתְּךְ אֶת-מִיְבִּוֹת ה׳ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוְּךָ, כִּי עַתָּה הַכִּיוִ ה׳ אֶת-מַמְלַכְתְּךָ אֶל-יִשְׁלָת, עֵד-עוֹלָם. יד וְעַתָּה, מַמְלַכְתְּךְ לֵא-תָקוּם: בָּקשׁ ה׳ לוֹ אִישׁ כְּלְבָבוֹ, וַיִצְוָּהוּ ה׳ לְנָגִיד עַל-עַמוֹ--כִּי לֹא שַׁמַרְתַּ, אֶת אֲשֶׁר-צִוּךָ ה׳.

8 And he tarried seven days, according to the set time that Samuel had appointed; but Samuel came not to Gilgal; and the people were scattered from him. 9 And Saul said: 'Bring hither to me the burnt-offering and the peace-offerings.' And he offered the burnt-offering. 10 And it came to pass that, as soon as he had made an end of offering the burnt-offering, behold, Samuel came; and Saul went out to meet him, that he might salute him. 11And Samuel said: 'What hast thou done?' And Saul said: 'Because I saw that the people were scattered from me, and that thou camest not within the days appointed, and that the Philistines assembled themselves together against Michmas; 12 therefore said I: Now will the Philistines come down upon me to Gilgal, and I have not entreated the favour of the LORD; I forced myself therefore, and offered the burnt-offering.' {S} 13 And Samuel said to Saul: 'Thou hast done foolishly; thou hast not kept the commandment of the LORD thy God, which He commanded thee; for now would the LORD have established thy kingdom upon Israel for ever. 14 But now thy kingdom shall not continue; the LORD hath sought him a man after His own heart, and the LORD hath appointed him to be prince over His people, because thou hast not kept that which the LORD commanded thee.'

Sin Two: Battle Against Amalek

I Shmuel 15:10-15

י וַיְהִי, דְּבַר-ה׳, אֶל-שְׁמוּאֵל, לֵאמֹר. יא נִחַמְתִּי, כִּי-הְמְלַכְתִּי אֶת-שָׁאוּל לְמֶלֶךְ--כִּי-שָׁב מֵאחֲרַי, וְאֶת-דְּבָרַי לֹא הֵקִים; וַיִּחַר, לִשְׁמוּאֵל, וַיִּזְעַק אֶל-ה׳, לַקְרַאת שָׁאוּל, בַּבּקֶר; וַיָּגַּד לִשְׁמוּאֵל לֵאמֹר, בָּא-שָׁאוּל הַכַּרְמֶלֶה וְהִנָּה מַצִיב לוֹ יָד, וַיִּסֹב וַיִּעֲבר, וַיִּרְד הַגְּלְגָּל. יג וַיִּבֹא שְׁמוּאֵל, הַגְּלְגָּל. יג וַיִּבֹא שְׁמוּאֵל, הָגִּלְגָּל. יִג וַיִּבֹא שְׁמוּאֵל, בָּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה--הֲקִימֹתִי,

אֶת-דְּבַר ה׳. יד וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, וּמֶה קוֹל-הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנָי, וְקוֹל הַבָּקָר, אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ. טו וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעֲמְלֵקִי הֱבִיאוּם, אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל-מֵיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר, לְמַעַן זְבֹחַ, לַיהוָה אֱלֹהֶיךֵ; וְאֶת-הַיּוֹתֵר, הַחֵרַמִנוּ.

10 Then came the word of the LORD unto Samuel, saying: 11 'It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the LORD all night. 12 And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.' 13 And Samuel came to Saul; and

Saul said unto him: 'Blessed be thou of the LORD; I have performed the commandment of the LORD.' 14 And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?' 15 And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites; for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.'

Two Ideologies

Ideology of Philistines

31. I Shmuel 9:15-16

טו וַיהוָה, גָּלָה אֶת-אֹזֶן שְׁמוּאֵל, יוֹם אֶחֶד, לִפְנֵי בוֹא-שְׁאוּל לֵאמֹר. טז כַּעֵת מְחָר אֶשְׁלַח אֵלֶיךֶ אִישׁ מֵאֶרֶץ בִּנְיָמִן, וּמְשַׁחְתּוֹ לְנָגִיד עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל, **וְהוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי, מִיַּד פְּלִשְׁתִּים**: כִּי רָאִיתִי אֶת-עַמִּי, כִּי בָּאָה צעקתוֹ אלי.

15 Now the LORD had revealed unto Samuel a day before Saul came, saying: 16 'To-morrow about this time I will send thee a man out of the land of Benjamin, and thou shalt anoint him to be prince over My people Israel, and he shall save My people out of the hand of the Philistines; for I have looked upon My people, because their cry is come unto Me.'

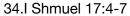
32. I Shmuel 13:5

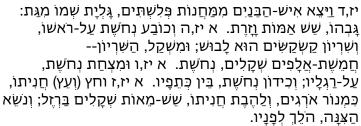
א יג,ה וּפְלִשְׁתִּים נֶאֶסְפוּ לְהִלָּחֵם עִם-יִשְׁרָאֵל, שְׁלשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים, וְעָם, כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל-שִׂפַת-הַיַּם לַרֹב; וַיַּעַלוּ וַיִּחֵנוּ בִמִּכְמַשׁ, קָדְמַת בֵּית אַוָן.

And the Philistines assembled themselves together to fight with Israel, thirty thousand chariots, and six thousand horsemen, and people as the sand which is on the sea-shore in multitude; and they came up, and pitched in Michmas, eastward of Beth-aven.

33. I Shmuel 13:19

. חֲנֵית. חֲנֶבְים, חֲלֶבְרִים, חֶבֶב אוֹ חֲנִית. אַ יג,יט וְחָרָשׁ לֹא יִמְצֵא, בְּכֹל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: כִּי-אמר (אָמְרוּ) פְּלִשְׁתִּים--פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים, חֶרֶב אוֹ חֲנִית. Now there was no smith found throughout all the land of Israel; for the Philistines said: 'Lest the Hebrews make them swords or spears'

4 And there went out a champion from the camp of the Philistines, named Goliath, of Gath, whose height was six cubits and a span. 5 And he had a helmet of brass upon his head, and he was clad with a coat of mail; and the weight of the coat was five thousand shekels of brass. 6 And he had greaves of brass upon his legs, and a javelin of brass between his shoulders. 7 And the shaft of his spear was like a weaver's beam; and his spear's head weighed six hundred shekels of iron; and his shield-bearer went

before him.

35. I Shmuel 10:3-9

ג וְחָלַפְתָּ מִשֶּׁם וָהָלְאָה, וּבָאתָ עַד-אֵלוֹן תָּבוֹר, וּמְצָאוּךָ שֶׁם שְׁלשָׁה אֲנָשִׁים, עֹלִים אֶל-הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל; אֶחָד נשֵׁא שְׁלשָׁה גְדָיִים, וְאֶחָד נשֵׁא שְׁלשֶׁת כִּכְּרוֹת לֶחֶם, וְאֶחָד, נשֵׁא נֵבֶל-יָיִן. ד וְשָׁאֲלוּ לְךָ, לְשָׁלוֹם; וְנַתְנוּ לְךָ שְׁתֵּי-לֶחֶם, וְלָקַחְתָּ מִיָּדָם. ה אַחַר בֵּן, תָּבוֹא גִּבְעַת הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר-שָׁם, נְצִבֵי פְלִשְׁתִּים; וִיהִי כְבֹאֲךָ שָׁם הָעִיר, וּפָגַעְתָּ חֶבֶל נְבִאִים יֹרְדִים מֵהַבָּמָה, וְלִפְּנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל וְכִנּוֹר, וְהַמָּה

מִתְנַבְּאִים. וּ וְצָלְחָה עָלֶידֶ רוּחַ ה׳, וְהִתְנַבִּיתָ עִמָּם; וְנֶהְפַּכְתָּ, לְאִישׁ אַחֵר. ז וְהָיָה, כִּי תבאינה (תָבֹאנָה) הָאֹתוֹת הָאֵלֶה--לָדֵ: עֲשֵׂה לְדְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶדְ, כִּי הָאֱלֹהִים עִמְּדֵ. ח וְיַרַדְתָּ לְפָנַי, הַגִּלְגָּל, וְהִנֵּה אָנֹכִי יֹרֵד אֵלֶידֶ, לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לִזְבֹּחַ זִּבְחֵי שְׁלָמִים; שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל, עַד-בּוֹאִי אֵלֶידֶ, וְהוֹדַעְתִּי לְדֶ, אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה. ט וְהָיָה, כְּהַפְּנֹתוֹ שִׁכְמוֹ לֶלֶכֶת מֵעם שְׁמוּאֵל, וַיִּהֲפֶּרְ-לוֹ אֱלֹהִים, לֵב אַחֵר; וַיִּבֹאוּ בָּל-הַאֹתוֹת הָאֵלֶה, בַּיּוֹם הַהוּא.

3 Then shalt thou go on forward from thence, and thou shalt come to the terebinth of Tabor, and there shall meet thee there three men going up to God to Beth-el, one carrying three kids, and another carrying three loaves of bread, and another carrying a bottle of wine. 4 And they will salute thee, and give thee two cakes of bread; which thou shalt receive of their hand. 5 After that thou shalt come to the hill of God, where is the garrison of the Philistines; and it shall come to pass, when thou art come thither to the city, that thou shalt meet a band of prophets coming down from the high place with a psaltery, and a timbrel, and a pipe, and a harp, before them; and they will be prophesying. 6 And the spirit of the LORD will come mightily upon thee, and thou shalt prophesy with them, and shalt be turned into another man. 7 And let it be, when these signs are come unto thee, that thou do as thy hand shall find; for God is with thee. 8 And thou shalt go down before me to Gilgal; and, behold, I will come down unto thee, to offer burnt-offerings, and to sacrifice sacrifices of peace-offerings; seven days shalt thou tarry, till I come unto thee, and tell thee what thou shalt do.' 9 And it was so, that when he had turned his back to go from Samuel, God gave him another heart; and all those signs came to pass that day.

36. Radak, ad loc.

אשר שם נציבי פלשתים. שהיו פלשתים מושלים בישראל והיו להם נציבים ממונים על ישראל שם וכן גבע בנימן כמו שאמר בדוד כשהיה מושל באדום וישם באדום נציבים והממונה על דבר נקרא נציב שמעמידין אותו עליהם, ואמר לו שמואל כי שם תצלח עליו רוח ה' לשני דברים האחד לפי שהיה שם הארון והשני לפי שהיו שם נציבי פלשתים רמז לו כי הוא יסירם משם ויושיע ישראל מידם:

37. I Shmuel 13:3-4

ג וַיּךְ יוֹנֶתָן, אֵת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגֶבַע, וַיּשְׁמְעוּ, פְּלִשְׁתִּים; וְשָׁאוּל תָּקַע בַּשוֹפָר בְּכָל-הָאָרֶץ לֵאמֹר, יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים. ד וְכָל-יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ לֵאמֹר, הִכָּה שְׁאוּל אֶת-נְצִיב פְּלִשְׁתִּים, וְגַם-נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל, בַּפִּלִשְׁתִּים; וַיּצַעַקוּ הָעָם אַחֵרֵי שָׁאוּל, הַגִּלְגַּל.

3 And Jonathan smote the garrison of the Philistines that was in Geba, and the Philistines heard of it. And Saul blew the horn throughout all the land, saying: 'Let the Hebrews hear.' 4 And all Israel heard say that Saul had smitten the garrison of the Philistines, and that Israel also had made himself odious with the Philistines. And the people were gathered together after Saul to Gilgal.

38. I Shmuel 17:33

לג וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-דָּוִד, לֹא תוּכַל לָלֶכֶת אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה, לְהִלֶּחֵם, עִמּוֹ: כִּי-נַעַר אַתָּה, וְהוּא אִישׁ מלחמה מנּעריו.

33 And Saul said to David: 'Thou art not able to go against this Philistine to fight with him; for thou art but a youth, and he a man of war from his youth.'

39. I Shmuel 14:52

א יד,נב וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה חֲזָקָה עַל-פְּלִשְׁתִּים, כֹּל יְמֵי שָׁאוּל; וְרָאָה שָׁאוּל כָּל-אִישׁ גִּבּוֹר, וְכָל-בֶּן-חַיִל, וַיִּאַסְפֵּהוּ, אֵלָיו.

And there was sore war against the Philistines all the days of Saul; and when Saul saw any mighty man, or any valiant man, he took him unto him.

Ideology of Amalek

40. Mishna Torah, Melachim 1:1

שָׁלשׁ מִצְוֹת נִצְטַוּוּ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁעַת כְּנִיסָתָן לָאָרֶץ. לְמַנּוֹת לָהֶם מֶלֶךְ שֻׁנָּאֱמַר(דברים יז טו) "שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךְ מֶלֶךְ". וּלְהַכְרִית זַרְעוֹ שֶׁל עֲמָלֵק שֶׁנֶּאֱמַר(דברים כה יט) "תִּמְחֶה אֶת זַכֶּר עֲמָלֵק". וְלִבְנוֹת בֵּית הַבְּחִירָה שֶׁנָאֱמַר (דברים יב ה) "לְשִׁרְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שֶׁמָה":

Israel was enjoined with three Commandments upon entering the Land: to appoint a king, as it says, "you shall set a king over yourselves" (Deut. 17:15); to destroy the descendents of Amalek, as it says "erase the memory of Amalek" (Deut. 25:19); and build the Temple, as it says, "you shall seek His habitation, and there you will come" (Deut. 12:5).

Rav Meidan

41. Shoftim 6:2-5

ב וַתָּעָז יַד-מִדְיָן, עַל-יִשְׂרָאֵל; מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת-הַמִּנְהָרוֹת אֲשֶׁר בָּהָרִים, וְאֶת-הַמְּעָרוֹת, וְאֶת-הַמְּצָדוֹת. ג וְהָיָה, אִם-זָרַע יִשְׂרָאֵל--וְעָלָה מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי-קֶדֶם, וְעָלוּ עָלֶיו. ד וַיִּחֲנוּ עֲלֵיהֶם, וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת-יְבוּל הָאָרֶץ, עַד-בּוֹאֲךָ, עָזָּה; וְלֹא-יַשְׁאִירוּ מִחְיָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְשֶׂה וָשׁוֹר וַחֲמוֹר. ה כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאָהֲלֵיהֶם, יבאו (וּבאוּ) כִדי-ארבּה לרֹב, וַלֹהם ולגמליהם, אין מספּר; וַיִּבֹאוּ בארץ, לִשׁחתהּ

2 And the hand of Midian prevailed against Israel; and because of Midian the children of Israel made them the dens which are in the mountains, and the caves, and the strongholds. 3 And so it was, when Israel had sown, that the Midianites came up, and the Amalekites, and the children of the east; they came up against them; 4 and they encamped against them, and destroyed the produce of the earth, till thou come unto Gaza, and left no sustenance in Israel, neither sheep, nor ox, nor ass. 5 For they came up with their cattle and their tents, and they came in as locusts for multitude; both they and their camels were without number; and they came into the land to destroy it

42. I Shmuel 30:2

ב וַישִבּוּ אַת-הַנַשִּים אַשֶּר-בַּה מִקּטוּ וְעַד-גַּדוֹל, לֹא הֵמִיתוּ אִישׁ; וַיִּנְהַגוּ, וַיִּלְכוּ לְדַרְכַּם.

2 and had taken captive the women and all that were therein, both small and great; they slew not any, but carried them off, and went their way.

43. I Shmuel 30:11-13

יא וַיּמְצָאוּ אִישׁ-מִצְרִי בַּשָּׁדֶה, וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל-דָּוִד; וַיּתְנוּ-לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל, וַיִּשְׁקַהוּ מִיִם. יב וַיִּתְּנוּ-לוֹ כֶּלַח דְּבֵלֶה וֹשְׁנֵי צִמֶּקִים, וַיֹּאכַל, וַתָּשָׁב רוּחוֹ, אֵלֶיו: כִּי לֹא-אָכַל לֶחֶם, וְלֹא-שָׁתָה מַיִם, שְׁלֹשֶׁה יָמִים, וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת. {ס} יג וַיֹּאמֶר לוֹ דָוִד לְמִי-אַתָּה, וְאֵי מָזֶה אָתָּה; וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרִי אָנֹכִי, עֶבֶד לְאִישׁ עֲמֶלֵקִי, וַיּעַזבֵנִי אַדֹנִי כִּי חַלִיתִי, הַיּוֹם שְׁלשַׁה.

11 And they found an Egyptian in the field, and brought him to David, and gave him bread, and he did eat; and they gave him water to drink; 12 and they gave him a piece of a cake of figs, and two clusters of raisins; and when he had eaten, his spirit came back to him; for he had eaten no bread, nor drunk any water, three days and three nights. {S} 13 And David said unto him: 'To whom belongest thou? and whence art thou?' And he said: 'I am a young Egyptian, servant to an Amalekite; and my master left me, because three days ago I fell sick.

44. I Shmuel 15:3

ג עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת-עֲמָלֵק, וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת-כַּל-אֲשֶׁר-לוֹ, וְלֹא תַחְמֹל, עָלָיו; וְהֵמַתָּה מֵאִישׁ עַד-אִשְּׁה, מֵעֹלֵל וְעַד-יוֹנֵק, מִשּוֹר וְעַד-שֶׂה, מִגְמָל וְעַד-חֲמוֹר.

3 Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.'

45. I Shmuel 15:9

ָט וַיּחְמֹל שָׁאוּל וְהָעָם עַל-אֲגָג, וְעַל-מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקֶר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל-הַכָּרִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב, וְלֹא אָבוּ, הַחֲרִימָם; וְכָל-הַמְּלָאכָה נְמִבְּזָה וְנָמֵס, אֹתָהּ הֶחֱרִימוּ.

9 But Saul and the people spared Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them; but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly.